

har vist, at den nuværende Regering kun har ønsket at forhandle til een Side, kun at føre en Politik, for hvilken den ærede Ordfører for de Konservative for et Øjeblik siden gav sin dybtfølte Taknemmelighed Udtryk. Det var maaske den sidste Tale, i alt Fald sidste politiske Tale, den ærede Ordfører holdt som Formand for Partiet, og han vidnede jo om, at i det store og hele havde dette Samarbejde været fuldt ud tilfredsstillende, og han takkede Venstre derfor. Jeg forstaa ogsaa godt, at det ærede Medlem kan frembære denne Tak, thi under denne Samvirken har den Parkovske Paavirkning af Venstre kunnet fortsættes uforstyrret, og under denne Samvirken har den Piper'ske Regel været gældende, at hvad de to Partier ikke kunde blive enige om, maatte vente. Jeg forstaa derfor godt den taknemmelige Stemning, som den ærede Ordfører for Partiet gav Udtryk for.

Derimod maa jeg til den ærede Ordfører for Venstre, der syntes forbavset over, at man fra Oppositionens Side vendte sig med stadig stigende Styrke mod den mere og mere bestemt konservativt prægede Politik, som Venstre fører, sige, at det burde ikke kunne undre ham. Den ærede Ordfører mente, at det, der foregik, var, at det radikale Venstre gik i Retning af Socialdemokratiet. Det er en af de Vendinger, vi har hørt saa tidt, men det er ikke saa længe siden, at man, hvor det passer en, siger det modsatte. I Struer eller Holstebro, tror jeg det var, sagde den højtærede Indenrigsminister, at nu vilde han da haabe, at Socialdemokratiet i Militærspørgsmaalet ikke som sædvanlig lod sig tage paa Slæbetov af det radikale Venstre. Der var Forholdet altsaa det andet, det passede nu derovre, eller den højtærede Indenrigsminister troede, at det passede. Sagen er, som den ærede Ordfører og som den højtærede Regering vel ved, den, at det radikale Venstre har et Program, som det skrev i 1905 og i Aarene fra 1905 til 1920 i meget vidt Omfang gennemførte, og som det netop nu har fornyet ved en videre Udvikling af alt det, der altid har været bærende i Venstres Politik, alt det, som er uforgængeligt, alt det, som stammer helt fra den første Tid, da vi under vor parlamentariske politiske Periode fik et Venstreparti her i Landet. En videre Udvikling deraf er det, vi ønsker, og naar vi kan mødes med et andet Parti i Opposition mod denne Regering og ogsaa i Gennemførelsen af mange af vore politiske Programpunkter, kommer det af den ganske simple Ting, at Socialdemokratiet og det radi-

kale Venstre mødes paa eet Punkt: de er begge to demokratiske Partier. Vanskeligheden for de Konservative og Venstre ved at føre en virkelig aktiv Politik stammer fra, at det er vanskeligt at angive for den hele Hær, hvor Fællesskabet er. Først i det Øjeblik, da det er lykkedes de Konservative at paavirke Venstre, fra dets første Leder til dets sidste Vælger, saaledes, at det er blevet et helt konservativt Parti, vil Fællesskabet have et Grundlag, der svarer til det, som Fællesskabet imellem Socialdemokratiet og os har i det demokratiske Grundlag.

Naar Venstre synes, at Billedet tegner sig lyst i erhvervsmæssig Henseende, naar Venstre mener, at det begynder at lysne i økonomisk Henseende, maa jeg sige, at jeg for mit Vedkommende tror, at vi har mørke Tider tilbage. Politisk ser jeg derimod lysere paa Tingene; politisk forekommer det mig, at hvor som helst man ser ud over Landet, ser man en voksende Forstaaelse af, at hvad Venstrevælgere ventede sig af en Venstresejr, er udeblevet. Derfor er ogsaa forlængst den Tid passeret, hvor den nuværende Regering repræsenterede Flertallet af Vælgerne her i Landet; det var jo ikke saa overmaade meget, der skulde forrykkes, for at dette Flertal skulde forsvinde. Hvornaar det ved et Valg vil blive konstateret, hvor Flertallet er, det afhænger udelukkende af Regeringspartierne indbyrdes og af den højtærede Regerings Bestemmelse. Der er ingen, som ude fra vil søge Paavirkning til at fremkalde Valget mod et parlamentarisk Flertal her i Rigsdagen, ingen vil nu gøre det. Det afhænger af dem selv, hvornaar Valget vil komme; men jeg for mit Vedkommende vil meget indtrængende advare Venstre imod, forinden Valget kommer, eller forinden en Folkeafgørelse har fundet Sted, at gaa til en Vedtagelse af en Militærordning, som bør ligge i hele Folkets Haand, og som de ingen Ret har til med deres for Øjeblikket tilfældige Medarbejdere at gennemføre uden Folkets Vidende og mod dets Villie.

Fraenkel: I de Bemærkninger, med hvilke den højtærede Statsminister udtalte sig i Dag, sporede man en relativ lys Stemning med Hensyn til Fremtiden; men den højtærede Statsminister afsluttede dem alligevel med den Bemærkning, at hvorvidt de Forhaabninger, han satte til at faa Regnskabet til at balancere ved Hjælp af de Skatter, der var vedtaget, og det Spare-system, der var anvendt, virkelig vilde blive realiseret, ahang af Erhvervslivet og